

[Sigsgaard.]

Dertil bør føjes, at staten skal kunne yde særlige tilskud for at fremme det lokale initiativ på specielle områder.

Som næstsidste punkt skal staten kunne yde fordelagtige lån til vækstkommuner, lån som er afdrags- og rentefrie i en række år, indtil de værste vækstproblemer er overstået. Endelig til sidst skal forøgelsen af de statslige udgifter, som vil følge med gennemførelsen af et forslag som det, vi her har udarbejdet, dækkes dels over en statslig grundskyld, dels over indkomstskatten.

Et sådant forslag vil fungere på den måde, at hvis vi f. eks. forestiller os en primærkommune, der får et tilskud på 2.000 kr. pr. indbygger fra staten til dækning af samtlige kommunale udgifter, og den måske har et udgiftsbehov på 1.500 kr. pr. indbygger, vil det sige, at der bliver 500 kr. i overskud, 500 kr. op til loftet. Disse 500 kr. skal den pågældende kommune så udbetale til hver enkelt skatteyder som det, vi har kaldt persontilskud — man kan udmærket give det andre navne. Det vil igen sige, at hvis kommunen sætter sin aktivitet op, hvis den lige som vil give borgerne en prik over i'et med hensyn til service, ja, så falder det persontilskud, der bliver tilovers, og som går ud til den enkelte borger.

En sådan ordning sikrer en lige behandling af såvel kommuner som borgere, og den giver i kraft af finansieringsformen over den statslige grundskyld og over statslig indkomstskat samt i kraft af persontilskudsprincippet — hvorved alle får et lige stort persontilskud, uanset at nogen af dem betaler en stor skat og andre måske slet ingen skat betaler — en kraftig økonomisk udligning, og det har været en af ideerne, der ligger bag forslaget. Den vil altså føre penge fra dem, som har gode indkomster, over til dem, som har mindre indkomster.

Hvis man søger for, at staten bindes til at sætte tilskuddene pr. indbygger rigeligt højt — og det skal der laves særlige bestemmelser om — så vil ordningen også betyde, at der sikres kommunerne en meget vidtstrakt frihed, men samtidig sikres borgerne imod kommunal sløvhed, og det kan jo også være problemet rundt omkring, idet staten altså kan beslutte, at der f. eks. skal være tilstrækkeligt med vuggestuer, og det kan der ikke raffles om, her kan der ikke spares,

det skal der være. Ordningen vil give meget større interesse for kommunalpolitik, så vidt vi kan se: hver eneste gang kommunen sparer, f. eks. ved at rationalisere, mærker den enkelte borger det øjeblikkelig i kraft af et større persontilskud, altså penge i lommen på den enkelte, og hver gang der sættes noget nyt i gang, formindskes det persontilskud, som den enkelte borger får.

Jeg ser meget vel, at det måske i første omgang kan betyde, at aktiviteten nogle steder bremses, fordi folk siger: kunne vi dog ikke spare den børnehave eller det svømmebad og så på den måde få lidt større persontilskud. Det kan måske være et minus ved ordningen, men i hvert fald står det fast, at borgerne meget direkte kommer til at vælge, om pengene i den konkrete situation ligger bedst i hans egen eller i kommunens lomme, og når en kommune har bestemt sig for at bygge et svømmebad, kan man gå ud fra, at der med et system som det, jeg her har skitseret, har været en sådan offentlig debat om det, at kommunens borgere faktisk har taget stilling til, om man ønsker det svømmebad eller ikke ønsker det. Desværre er det sådan i dag, at der sker en masse ting rundt omkring i kommunerne, uden at folk har interesseret sig for dem, og jeg forstår godt, at folk ofte ikke interesserer sig for dem, og ikke har taget stilling. Derfor er det vigtigt at finde frem til en ordning, der giver en større interesse for lokalpolitikken og giver større deltagelse fra borgernes side i den lokale politik.

Ordningen vil altså give kommunerne større selvstyre, end de har i dag, på den måde at der bliver plads både for den kommune, der gerne vil lave en rideskole, og for den, der hellere vil lave svømmebad eller kommunale kunststudstillinger; det bliver der alt sammen plads til, under forudsætning af, at man kan skabe tilslutning til disse særlige initiativer hos kommunens borgere, og det er en rimelig forudsætning at stille krav om.

Med en sådan ordning er den målsætning, som alle siger de tilstræber, pænt opfyldt: alle landets borgere er stillet lige, og det er ikke gået ud over kommunernes selvstyre. Næsten alle andre systemer, der vil stille borgerne helt lige, rammer kommunernes selvstyre, men det gør denne ordning ikke, den opfylder alle de mål, som også regeringen